

doje ima politična „pratika“ zdaj zaznamovano na prvem mestu.

— Zastopniki 4 Gorenjskih občin so 11. dne t. m. izročili družbi kmetijski pismo do Kranjske obrtniške družbe, v katerem jej objavljajo, da želijo mirne sprave ž njo in jo prosijo, naj jim načrta pogoje za to spravo, da jih občine presodijo in obrtniški družbi potem naznanijo, kako in kaj, da se doseže od obojne strani zaželeno spravo. — Odbor družbe kmetijske je navedeno pismo Gorenjskih občin z dotično doklado izročil družbi obrtniški 20. t. m.

— (Iz seje dežel. odbora 17. dne t. m.) Sklepom dotičnih šolskih občin je deželni odbor pritrnil, da se tri-razredni ljudski šoli v Ratečah na Dolenskem in pa v Krškem na štirirazredni pomnožite ter da se 3. učitelju v Ratečah določi 400 gold., učitelju za 4. razred šole v Krškem pa 450 gold. letne plače, — da se učiteljema ljudske šole v Trnji in v zgornjih Gorjah poveča letna plača od 400 na 450 gold. — Za zidanje šole v Lozicah je deželni odbor privolil v vaséh Lozice, Podgrič in Otošče pobiranje 20% priklade na direktne davke za l. 1878. — Dopis deželne vlade, da je c. k. ministerstvo naklonilo stradajočim na Notranjskem 700 gold., stradajočim Kočevskega okraja pa 300 gold. podpore iz zneska 10.000 gold., katerega je neimenovan dobrotnik ministerstvu v razdelitev med stradajoče izročil, je deželni odbor z zahvalo na znanje vzel.

— (Novi volitveni red za kupčijsko in obrtniško zbornico Kranjsko) razglasa oznanilo deželne vlade od 17. svečana t. l. Karakteristična je sodba „N. fr. Pr.“ o tej novi postavi tako-le se glaseča: „Narodni stranki se zdaj pač še sanjati ne more več, da še kedaj dobí večino v zbornici.“ — Pisu te sodbe menda tudi za prihodnje čase po glavi roji trojica: Banhans, Widman, Vesteneck, ki je zadnje volitve tako energično „postavno“ vršila.

— (Slovenska predavanja na korist „Narodni šoli“) so končana; prejšnjo nedeljo je prof. Šuklje govoril o „Al. Wallensteinu“, zadnjo pa gosp. Frankè „o umetnosti v domačem življenju“. Dohodka „Nar. šoli“ iz teh predavanj je blizo toliko kot lanski.

— (Nova izdaja Valvazorjeve knjige „Ehre des Herzogthums Krain“) vrlo napreduje; že je izšel 6. snopič (3. zvezek I. knjige). Tudi ta snopič, ki nadalje razpravlja starodavne prebivalce ter izvir imena naše dežele, se lepo odlikuje in je vreden vrstnik poprejšnjim snopičem po obliki, zlasti po lepih slikah, katerih je temu snopiču pridjanih 6 (maliki in vojniki starih Galcev in Germanov). Vsakdo hvali rojaka našega gosp. Vinko Novaka, ki s svojo umetno roko tako lepo izdeluje Valvazorjeve slike. Ker le še malo število naročnikov manjka temu vse hvale vrednemu podvzetju, zato naročbo prav toplo priporočamo. Kdor želi imeti neumrlega našega ljubljenca Valvazorja, naj se tedaj hitro naroči na-nj!

— (Slovensko gledišče.) Žaloigra „Kovarstvo in ljubezen“ se je v nedeljo na korist gospoda Kocelja prav gladko predstavljala, pa le v srednje obiskani hiši — gotovo le zato, ker je bila letos že v drugič igrana. Zdaj pride na vrsto z benefico kapelnik gosp. Stöckl, kateri bi zaslužil polno hišo, ker je marljiv skladatelj in glasbeni vodja dramatičnega društva.

— (Čenče iz Ljubljane. 3. epistel.) „Volitve! volitve! volitve!“ — to je paróla dandanes. Vsa Ljubljana je zdaj razdeljena v dva dela: volilce in nevolilce, to je tiste, ki imajo in ki nimajo pravice voliti; volilci pa so zopet razdeljeni v 2 tabora: narodni in nemčurski, med katerima je še tretje krdelo, to so

taki, ki ne vedó, ali so „babica“ ali „mandelc“ in bili bi radi oboji, da se ne zamerijo nikomur. Kakor pa narodna stranka nima upanja, prodreti v 2. volilnem redu, ker je preslaba proti veliki armadi onih c. k. volilcev, ki strogo volijo po viši komandi, tako je tudi nasprotna nam stranka premedla, da bi zmôgla v 3. razredu, pa vendar te slabosti svetu kazati noče, zato stavi za kandidata dva, ki nista ne tič ne miš, češ, da ta ali uni volilec vendar morebiti za katerega popade: namreč krčmarja Komarja, vulgo „Gugla“ v Krakovem, ki se vedno med dvema strankama „guglje“, in pa mizarja Matjana, ki sicer za Slovence ni še kapljice krvi pretil, pa tudi za nemčurje ne, pač pa obojim dela rad pohištvo, če se mu dobru plača. Jaz sem nekako ponosen na to, da sem že marsikako zastavico rešil, marsikak vozil razvozljal, al o tem: kako pride vrtnar Schmidt, Prus po rodu, v vrsto volilcev, in to še 1. razreda, ki nima pravice Avstrijskega državljanstva, po takem tudi volilne pravice ne za srenjski, ne za deželni zbor, moram klicati grofa Oerindura na pomoč, da mi razvozlja to zastavico. Če se motim, naj mi zmoto razjasni sl. magistrat, in rad zmoto prekličem, ker se ne domišljam nezmotljivega, kakor konstitucionalci. Če pa je resnično to, kar o volilcu Schmidt trdim, to pač kaže, kako potreben bi nam bil natisneni imenik volilcev, da ga vsak pretresti more, pa zadnja leta ne izhaja več, „aus öconomischen Gründen — oder was!“ Pri nas je zmiraj kaj novega videti ali slišati; Ljubljana je skoro postaja za vračevajoče se prostovoljce, ki so šli Jugoslovanom pomagat tleči Turka po glavi. Posebno jih prihaja iz Srbije in ti stresajo nas vedno za mošnjček, češ, da so v Beligradu dobili prepričilo popotnico. Pride pa tudi kak drug, ki si hoče le ogledati „bračo Slavena“, kakor oni Črnogorski major, Dimitrijevič Mercep. Včeraj se je vrnil tudi Miroslav Hubmajer domu. Bil se je s Turki pod Črnajevom v Srbiji kot nadlajtenant, po sklepu miru pa se je podal v Hercegovino. Al tū je našel vse otrpene in tako je popustil kraj, v katerem je njegovo ime prvokrat zaslovelo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Zbornica poslancev sklene menda danes zborovanje in ga nadaljuje zopet 19. aprila do jeseni; zbornica gosposka ima veliki teden še dve seji. Deželni zbori vsi se začno 5. dne aprila razen Českega in Bukovinskega, ki se začneta pozneje; uni zavoljo nekaterih novih volitev deželnih poslancev, ta pa zavoljo poznejih grških praznikov. Delegaciji zborujete še le v jeseni.

— Včeraj je „napredni klub“ zbornice poslancev nameraval v razpravo državnemu zboru prinesiti Sturmov predlog: naj se odstranite delegaciji, o katerem je ustavoverna stranka imela že večkratno posvetovanje, pa konečno ta predlog zavrgla s 102 glasoma proti 50. Dr. Sturm in njegovi družniki „naprednega kluba“ so to že naprej vedeli, ali skozi okno zbornice le hočejo ljudstvom klicati, naj slišijo, da delegaciji ste trohljiva institucija, ki ni na prid Avstriji, pa tudi ne po godu Magjarom. Al, kakor dandanes reči stojé, morajo ustavoverci zdržavati delegacijo, da imajo v Magjarih podpornike, — Magjari pa, ker so v financah svojih popolnoma na kantu, se isto tako odkrižati ne morejo delegacij; zato je nekdanja Schmerlingova prislovica: „wir können warten (vsaj moremo čakati)“ zdaj zopet do veljave prišla. Iz vsega tega pa je preočitno, v kakošnem kaosu živimo, in da je res skrajni čas, da izvemo, pri čem je Avstrija.

— Naš rojak baron Jožef Žvegel je postal sekcijski načelnik v ministerstvu vnanjih oprav. — Po „Fremdenbl.“ sta Kranjski c. kr. deželni predsednik vitez Widman in pa deželni glavar vitez Kaltenegger imela v pondeljek audienco pri cesarji.

— Čedalje več siromaštva je na Dunaji. Po časniku „Corr. für Nat. Oec. und Staat.“ je ondi 11.000 delalcev brez dela, 18.000 pa takih, ki ga le malo imajo. Od leta 1872. do 1873. je imelo 10.000 mizarskih pomočnikov dela, zdaj ga ima komaj 300.

— Prihodnja skupščina katoličanov je liberalcem strašansko trn v peti.

Novice iz Turškega in o Turških zadevah. „Ignatiev, Ignatiev“ — tako gre glas po vseh časnikih in golobice miru se spuščajo pred njim, al tem je zdaj malo verjeti. Kakor lansko leto Salisbury, potuje namreč zdaj Ruski diplomat Ignatiev po Evropi o Turških zadevah in je zdaj v Londonu, potem pa ima priti na Dunaj. Časnikarji so si miru že tako svesti, da kar naravnost že govoré o razoroževanju Rusije. Ta optimizem pa ni nikakor opravičen, kajti Rusija se pač ne bo ravnala po povelji in željah različnih časnikarjev. Nam se zdi, da se Rusija že zavoljo velikega naroda svojega ne more umakniti; vsakako bi bilo to nevarno zanj, gledé velikih priprav in silne zdaj že zbrane vojne pa celó sramotno. — Obravnave Turčije s Črno-

goro so v taki stadiji, da so nade za mir le slabe. Turško ministerstvo je neki sklenilo, odbiti vse tirjatve Črnogorcev in privoliti k večemu nekake vpravne mej. Minister Savfet paša se je obrnil do Angleške in Avstrije s prošnjo, naj bi oni vplivali na Črnogoro, da odjenja, ker Turčija ne more nič odjenjati. Glasovi s Petrograda pa pravijo, da javno mnenje smatra sklep miru med Turčijo in Črnogoro za pogoj vsake poravnave med oblastmi, do tje pa je določba o miru v rokah Črnogorskega kneza. Črnogorci sami pa se hočejo ravnati po ukazu iz Rusije; če jim ona veli mir skleniti, ga bodo sklenili, drugače ne, ker morajo dobiti nekaj rodovitne zemlje, da bodo mogli živeti. — Vse oblasti si prizadevajo ohraniti mir, ali najbolj prizadeti namreč Turški narod, noče miru. V Carigradu je vse pokonci. Policija je imela ves teden opraviti, da je brzdala mohamedansko meščanstvo. Narod se silno huduje nad vlado zaradi sramotnega miru, ki ga je s Srbijo sklenila. Oglase so gotovo sestavili uleme (Turški duhovniki), ki si na vso moč prizadevajo ljudstvo vneti za verski boj. — V Bosni se je vnovič vnela ustaja. — Zadnje novice poročajo, da so se obravnave med Turčijo in Črnogorskimi poslanci razbile. Ker je med tem premirja čas potekel, radoveden čaka ves svet na to, kaj se bo zdaj zgodilo.

Meščani!

Dve leti naši zastopniki zopet sedé v mestnem odboru, katerega smo se 8 let ogibali. Nesrečni nasledki od tako zvane liberalne stranke tolikanj hvalisanega „gospodarskega napredka“ pripravili so nas do tega, da smo se jeli zopet dejansko vdeleževati mestnih volitev in oskrbovanja občinskih zadev.

Kdor je pazljivo prebiral poročila o sejah mestnega odbora, se je lahko prepričal, da so naši zagovorniki v mestnem svetu sijajno opravičili zaupanje, ki smo ga v nje stavili. Marljivo so se vdeleževali odborovih sej ter se krepko potegovali, kedar koli je šlo za prave srenjske koristi, za ugodno polajšanje ali za napravo meščanom potrebnih in koristnih reči. Če njihovi dobrohotni predlogi niso vselej obveljali, tega pri sedanjih razmerah niso bili oni krivi, ker jih je bilo samo osem proti dvaindvajsetim stranke nasprotne, ki pa imajo navado politično stališče strankarsko staviti nad blagostanje celega mesta.

Z zadostenjem pa smemo reči, da si naši nasprotniki več ne upajo tolikanj se šopiriti in samopridnih reči zahtevati, ker naši možje odločno zavračajo vse take mestnemu blagostanju škodljive zahteve.

To se bo pa še laglje zgodilo, če se bode število naših zagovornikov pomnožilo; in ravno sedaj imamo najugodnejšo priliko, to število za nekaj vrlih in neprestrašenih mož zopet pomnožiti.

Zopet nam je namreč voliti 10 novih odbornikov v mestni svet, in sicer 4 v prvem, 4 v drugem in 2 v tretjem volilnem razredu.

Da si se pri sedanjih razmerah ne moremo nadejati, da bi pridobili vseh 10 zagovornikov, ker je zlasti v drugem volilnem razredu pri sedanjih okoliščinah zmaga za nas nemogoča, in se zaradi tega volitve v tem razredu še vdeležili ne bomo, moremo vendar brez posebnih težav zmagati v prvem in tretjem razredu, če se vsi naši someščani volitve vdeležijo in vsi enoglasno volimo tiste možé, ki smo jih po vsestranskem prevdanku in premisleku svojega zaupanja vredne spoznali in za kandidate si odbrali.

Komur je tedaj vsestranski blagor našega ljubega mesta pri srcu, naj stori svojo dolžnost; noben strah naj ga od volitve ne odvrne, zlasti pa ne ozir na tiste, ki za nas tudi nimajo nobenega ozira. V zgled si vzemimo nasprotnike naše in z enako neprestrašenostjo in složnostjo, kakoršno pri njih vidimo, se vdeležimo volitve vsi in svoje glasove oddajmo od večine narodnih volilcev izbranim kandidatom, ne zmenivši se za to, ali so nam osebno priljubljeni ali ne!

Tretji volilni razred voli v soboto, 24. marca, in kandidata, ki ju Vam priporočamo, sta:

Gospod dr. Karl Ahačič,
hišni posestnik in odvetnik.

Gospod Josip Regali,
hišni posestnik in mizarski mojster.

Prvi razred voli v torek 27. marcija; priporočani so Vam ti-le kandidati:

Gospod Henrik Ničman,
hišni posestnik.

Gospod Mihael Pakič,
hišni posestnik.

Gospod Franc Peterca,
hišni posestnik.

Gospod Josip Strzelba,
hišni posestnik.

Meščani, naše geslo naj je „viribus unitis“ — z združenimi močmi! In zmaga bo naša! —

Od narodnega meščanskega volilnega odbora.